

On tour to Uncle Sam

By: Mathieu Daniël Polak



The huge distances between the fifteen cities where I have given carillon concerts last summer, was the only culture shock that I have experienced during my six weeks journey to the USA. Luckily my girlfriend and Co-pilot Ruth Sonco Tello navigated me to me to all the places.

On July 11, at the Rochester University, I gave my first carillon concert.

There was a student at the concert which was seriously interested in a Carillon study. I saw in it a good opportunity to tell him about the Dutch Carillon school. In America, commonly the artist goes to the listening place after the concert to chat with the visitors. After the first concerts, I received a cheque that I could cash out at the local bank. We are not familiar with the phenomenon 'check' in the Netherlands. In America the credit card in the payment traffic plays a large role. Take this with you always. The debit card (debit card) you can leave at home because that is pretty much nowhere accepted in the US.

The hospitality, with which Ruth and I were greeted, was great. After the concert on the campus of Penn State in Erie (PA) on 14 July, the family Franforter prepared for us a vegetarian meal. At other concerts such as on the Alfred University (NY) on 12 July, the family Buckwalter invited us out to dinner. At all carillons there was a possibility to try out the instrument in the afternoon. I have made good use of that possibility.

One of the highlights was giving a concert at the world famous Yale University in New Haven (CT) at July 15. As already mentioned, the distances were phenomenal. With the rented Dodge drove eleven hours from Erie (PA) to reach New Haven. But it was more than worth it. The Guild of the Yale carillon students was very professional in organizing the concert. After the concert they and their teacher Ellen Dickinson took us out to dinner to a vegetarian Indian restaurant. After the first week Ruth and I have been to New York City for a holiday. Although we have enjoyed all the beauty that the Big Apple has to offer, the little things like eating a pretzel at the square of the Metropolitan Museum make the best memories.

In the week of 20 to 26 July we were on family visits in Tennessee. There I had a concert at the Linnie M. Barger Memorial Carillon in Ooltewah in honour of my sister who died of lung cancer at June 26, 2016 and lived in the nearby Cleveland (TN). The summer was very hot and in the southern Tennessee should there still be a few degrees Fahrenheit added. The organization of the Ooltewah carillon prepared ice cream for all listeners.

On Tour to Uncle Sam

My first concert of the Michigan series was on July 28 in Saint Hugo of the Hills. It was great meeting David Enos which until then I knew only from Facebook. In Kirk in the Hills I have played a wonderful Petit & Fritsen carillon of 77 bells. The surroundings were very beautiful as well. The carillon was a gift from the Fruehauf family. Dennis Curry is the carillonneur of Kirk in the Hills. Dennis is one of the organizers of the World Congress 2017 in Barcelona and is on the board of directors at the GCNA.

At most concerts the carillonneur could be followed at a screen. In Valley Forge (PA) I had bought a button with the American flag on it. The American flag is considered of great importance so I had a good move. The Valley Forge carillon is a tough instrument. The town is of historical significance because George Washington spent a winter there with his army. It was nice meeting the carillonneur of Valley Forge Doug Gefvert.

My programs were appreciated. I had basically two programs prepared. The program for four – octave carillons was made up of carillon music from a selection of countries and consisted mainly of original carillon music and own arrangements. The program for two - octave carillons consisted of melodies on which I improvised. At the Jefferson Avenue Presbyterian Church in Detroit I played a program of improvisations. Although it is a two octave carillon, it sounds very majestic. Carillonneur Jenny King came up at the end of the concert asking me to play some encores.

At the Beaumont Tower in East Lansing (MI) I was invited by Ray McLellan to give a carillon concert. The carillon is on the campus of the Michigan State University. I regret not having bought some T-shirts over there.

The second last concert took place on the Cook Carillon in Allendale (MI). It was a pleasure to see my good friend and colleague Julianne Vanden Wyngaard after more than 15 years again. For the event, the flag of the Netherlands was attached next to the flag of the USA which was a nice gesture of the organization.

The final concert on the carillon of the St. Chrysostom's Episcopal Church in Chicago (IL) was delightful. What I liked best of that concert was that a group of children came looking at the keyboard.

To the performers Kimberly Schafer and Jim Fackenthal I gave two books with the music of the American concerts. Chicago is perhaps as the city even more attractive than New York so a must for the tourist.

With such a great journey it is impossible to thank all host carillonneurs in an article but I am grateful indeed for their hospitality and their help making this journey into an unforgettable tour to Uncle Sam!

Op tournee naar Uncle Sam

Door: Mathieu Daniël Polak



De gigantische afstanden tussen de vijftien steden waar ik op carillons concerten heb gegeven, was de enige culture shock die ik afgelopen zomer tijdens mijn reis naar de USA heb ervaren.

Gelukkig was mijn vriendin en copiloot Ruth Sonco Tello erbij om mij naar alle plaatsen te navigeren. Op de Rochester University gaf ik op 11 juli mijn eerste beiaardconcert. Er was een student bij het concert aanwezig die serieus geïnteresseerd was in een beiaardstudie. Ik zag daarin een goede gelegenheid om reclame te maken voor de Nederlandse Beiaardschool.

Het is in Amerika gebruikelijk dat de artiest na het concert naar de luisterplaats gaat om met de bezoekers een praatje te houden. Dikwijls heb ik na het concert aan de voet van de toren met mensen gesproken terwijl de gastheer/vrouw de concertgangers in kleine groepjes mee de toren op nam om hun het instrument te laten zien.

Na afloop van de eerste concerten kreeg ik een cheque overhandigd die ik bij de plaatselijke bank kon cashen. In Nederland kennen wij het fenomeen cheque niet. In Amerika speelt de creditcard in het betalingsverkeer een grote rol. Neem deze dus altijd mee. De pinpas (in Amerika debetcard genoemd) kun je thuis laten want die wordt vrijwel nergens geaccepteerd.

De gastvrijheid waarmee Ruth en ik ontvangen werden, was geweldig. Na het concert op de campus van de Penn State in Erie (PA) op 14 juli heeft de familie Franforter voor ons een vegetarische maaltijd voorbereid. Bij andere concerten zoals op de Alfred University (NY) op 12 juli heeft de familie Buckwalter ons mee uit eten genomen.

Bij alle carillons was er in de middag een mogelijkheid om het instrument uit te proberen. Ik heb daar dankbaar gebruik van gemaakt.

Een van de hoogtepunten was om op de wereldberoemde Yale University in New Haven (CT) een concert te geven. Zoals ik al genoemd had, waren de afstanden fenomenaal. Met de Dodge uit 2016 hebben we zo'n elf uur gereden om New Haven te bereiken. Maar het was het meer dan waard. Het Yale Guild, bestaande uit studenten o.l.v. docente Ellen Dickinson heeft haar naam als uitstekende organisator wederom bevestigd.

Na de eerste week zijn Ruth en ik naar New York City geweest om vakantie te vieren. Ofschoon wij hebben genoten van al het schoons dat de Big Apple heeft te bieden, waren het toch de kleine dingen zoals een pretzel eten op het plein van het Metropolitan Museum, die mij het meeste zijn bijgebleven.

In de week van 20 tot en met 26 juli waren wij op familiebezoek Tennessee. Aldaar heb ik een concert gegeven op het Linnie M. Barger Memorial Carillon te Ooltewah ter nagedachtenis aan mijn zus die op 26 juni 2016 aan de gevolgen van longkanker overleden is. Het Linnie M. Barger carillon is een twee-octaafs instrument. Speciaal voor het concert had de organisatie een ijscoman geregeld. De luisteraars mochten tijdens het concert gratis een ijsje nemen. De meeste luisteraars zochten de schaduw op in het park rondom het carillon. De zomer was

Op Tournee naar Uncle Sam

bijzonder warm en zeker in het Zuidelijke Tennessee mag daar nog een paar graden Fahrenheit bij opgeteld worden. Wij hebben na het familiebezoek een vliegtuig vanuit Atlanta (GA) naar Detroit (MI) genomen. Ruth en ik ontdekte dat je in plaats van hotels ook bij mensen thuis een kamer kunt huren via Airbnb. Dat is niet alleen goedkoper maar ook comfortabeler. Wanneer je zes weken op tournee bent, is het fijn als je ergens een wasmachine kunt gebruiken. Mijn eerste concert van de Michigan serie was in Saint Hugo of the Hills. De concerten in Amerika worden, anders dan in Nederland, over het algemeen volledig gefinancierd vanuit sponsors en donateurs. In Kirk in the Hills heb ik een Petit & Fritsen carillon van 77 klokken bespeeld. Het carillon was een geschenk van de Fruehauf familie. Dennis Curry is de vaste beiaardier. Dennis is een van de organisatoren van het wereldcongres 2017 in Barcelona en is 'on the board of directors' bij de GCNA.

Bij de meeste concerten was de beiaardier op een beeldscherm te volgen. In Valley Forge (PA) had ik daarom een button gekocht met de Amerikaanse vlag erop. De vlag staat in Amerika hoog in het vaandel dus ik had een goede zet gedaan.

Veel waardering oogste ik voor mij programma's. Ik had in principe twee programma's voorbereid. Het programma voor vieroctaafs carillons was opgebouwd uit muziek uit een selectie van landen en bestond hoofdzakelijk uit originele beiaardmuziek en eigen arrangementen. Het programma voor tweeoctaafs carillons bestond uit melodieën waarover ik improviseerde. Het voorlaatste concert vond plaats op het Cook Carillon in Allendale (MI). Het was een feest om goede vriendin en collega Julianne Vanden Wyngaard na ruim vijftien jaar weer te zien. Het voelde echt alsof ik haar vorige week nog had ontmoet. Het finale concert op het carillon van de St. Chrysostom's Episcopal Church in Chicago (IL) was een ware uitsmijter. Wat ik het allerleukste aan dat concert vond, was dat er een groep kinderen mee kwamen luisteren tijdens het concert. Ook ijsjes aan de voet van de toren ontbraken hier niet. Aan de beiaardiers Kimberly Schafer en Jim Fackenthal heb ik twee mappen met de muziek van de Amerikaanse concerten cadeau gegeven. Chicago is zo mogelijk als stad nog aantrekkelijker dan New York dus een must voor de toerist.

Bij een zo grote reis is het onmogelijk in een artikel alle ontvangende beiaardiers te bedanken maar dankbaar ben ik hun wel voor hun gastvrijheid en hulp bij de totstandkoming van een onvergetelijke tournee naar Uncle Sam!

La douce France

Report from the concert journey to France (July 13-27, 2018) by Mathieu Daniël Polak

In July 2018 I have been on a concert tour to France. Thanks to the hospitality of the organizers of the carillon concerts it was for Ruth and me not only a work trip but a true holiday as well.

The first concert was scheduled on July 15. On July 13 we left the Netherlands and spent the night in Orleans. This city is best known for Joan of Arc, a girl that has played a decisive role in the Hundred Year's War between France and England.

On July 14 we traveled to the region of Occitania. In the evening we arrived in the village of Sainte Croix. It is a picturesque village in the mountains. There, we were warmly welcomed by Gabriel Birague and his wife Mireille. They grow their own fruit and vegetables. We were richly treated to food and drinks. Mireille speaks Spanish what was very pleasant for Ruth.

Gabriel took us to Villefranche de Rouergue on July 15. At the carillon of the Collégiale Notre-Dame in Villefranche de Rouergue I gave a concert. At this day the finale of the World Soccer Cup took place. After the concert we saw the soccer game at a house of a friend of Gabriel. Because France won the Cup, I went up the tower once more and played the National Anthem of France. Once home in Sainte Croix, Gabriel opened a bottle of champagne to celebrate the concert.



Gabriel Birague and Mathieu Daniël Polak
Villefranche de Rouergue

The surroundings of Villefranche the Rouergue is magnificent. In the village of Villeneuve we made a stop to buy baguettes. Every Sunday a market takes place in Villeneuve where people sell products from the region. At July 16, Ruth and I said goodbye and went to the east side (Rhône area) of France.

La douce France, report concert journey to France

Because the next concert was due July 20, we had a couple of days of leisure time. We decided to settle down in Roanne, a city nearby Charlieu. In Charlieu the second concert took place. From Roanne we made a trip to Mâcon, city of birth of the French soccer player Griezmann. In Vichy we went shopping. We expected to find a lot of stores with Vichy beauty products, yet we did not find any of those.

At July 20 I gave a carillon concert in Charlieu. It was a tiny carillon with a range of two octaves without pedals. Opposite of what one would expect, it played really heavily. During the concert I needed plasters to cover a wound at the little finger of my right hand. In Charlieu we met Jean Bernard Lemoine (JB). After the concert he drove with us to the village of Nâves Parmelan where we would be stationed during the upcoming concerts. Just at the foot of the mountain we stopped and JB went in his own car. He guided us to the village of Naves Parmelan. We stayed in a little hotel named Chez Panisset. In this pension time stood still. The residence was offered to us by the concert organization.

July 21, I gave a carillon concert in Annecy. Because Ruth and I wanted to see the town, we went to Annecy quite early in the morning. The lake of Annecy is beautiful. It is not deep and the water is very clear.



Ruth and Mathieu in Annecy

JB told us that Annecy is nearby Genève (Switzerland). Comparable to the concert in Villefranche de Rouergue, the audience listened and observed the concert in the tower. Therefore, it was important to tell something about the music and carillon in between the pieces. The program which I sent needn't be followed too strictly. I let some children play music with me as well. I hope my presentation brought new sponsors to the carillon of Annecy.

La douce France, report concert journey to France



Concert Couvent de la Visitation - Annecy
With music contributions by children.

After the concert we went with JB to the top of the mountain. The mountain has a height of 2000 meter. On the top it is much colder than in Naves Parmelan. We were offered a dinner. Next to the restaurant there was a meadow with cows. The cows had bells on their necks. JB called those cows a traveling carillon.

Sunday July 22, we were invited by the family Lemoine to have dinner at their house. They prepared a vegetarian meal for us. (Ruth and I are vegetarians). According to French tradition, we brought the dessert. Ruth and I became fans of the French. They are very charming and elegant people with interest in others. They don't like so much to speak English. Fortunately, I had French in High School so could manage to communicate. After lunch we went to Lyon. At the city hall of Lyon (Hôtel de Ville) I gave a carillon concert in the evening from 21.00 to 22.00 o'clock. The City Hall is a true Palace. There was a square with blue chairs. Many visitors listened the concert. I posted photos on Facebook. From the reactions I felt it was a big honor to play a concert there.



City Hall of Lyon

The day after we went to Taninges. I told the audience about the music in English and JB translated it into French. In the tower there is a museum about harmoniums and carillons. I tried a harmonium and it was fun doing so. JB likes Lithuania a lot and went several times to

La douce France, report concert journey to France

Lithuania to give carillon concerts. There are some posters and photos about Lithuania in the museum.



Taninges (Saint Jean Baptiste)
Audience on benches nearby the carillonneur

At July 24 we said goodbye to Jean Bernard Lemoine. From Nâves Parmelan to Perpignan is a half a day drive. In the evening I called carillonneur Laurent Pie and made an appointment to try out the carillon of Perpignan at the morning of July 25. I gave Laurent and assistant Marie a copy of my book Viva el Perú. Viva el Perú is a book with arrangements of Peruvian music. It is my tradition giving hosts books as a present for their hospitality.

Head carillonneur Elizabeth Vitu was in Belgium so I gave Laurent one extra copy to hand to Elizabeth.

The concert ended with a piece which I composed especially for the carillon of Perpignan. My piece 'Et je danse' is inspired by a poem of Arthur Rimbaud. Thanks to Elizabeth, Et je danse will be published at ACME (American carillon Music Editions).

After the concert we went to dinner. At the way back to the hotel we saw people dancing in the street. This dance is familiar to what I have seen in Barcelona. Indeed, Perpignan is nearby Barcelona and both are part of Catalonia.



Meal in Perpignan

July 26 Ruth and I headed for Germany to start a new adventure. France is a huge country. We drove 800 kilometers yet realized we had to find a place to stay the night even before leaving the border of France. We chose Metz which turned out a beautiful city at the border of France and Luxembourg; a worthy finale of our journey to France.

La douce France

Verslag van de concertreis naar Frankrijk (13-29 juli 2018) door Mathieu Daniël Polak

In juli 2018 ben ik op concerttournee geweest naar Frankrijk. Mede door de gastvrijheid van de organisators van de carillonconcerten werd het voor Ruth en mij gelijk een ware vakantie. Het eerste concert stond gepland op 15 juli. Op 13 juli zijn we uit Nederland vertrokken en hebben overnacht in Orléans. Deze stad is vooral bekend door Jeanne d'Arc, een meisje dat een beslissende rol heeft gespeeld in de Honderdjarige Oorlog tussen Frankrijk en Engeland. Op 14 juli zijn we doorgereisd naar de regio Occitanie. In de avond kwamen we aan in het dorpje Sainte Croix. Het is een schilderachtig plaatsje in de bergen.

Aldaar werden we door Gabriel Birague en zijn vrouw Mireille van harte welkom geheten. We bleven logeren bij echte Fransen wat een andere belevenis is dan als toerist verblijven in een hotel. Zij verbouwen hun eigen groente en fruit. We werden rijkelijk getrakteerd op eten en drinken. Mireille spreekt Spaans wat voor Ruth heel aangenaam was.

Gabriel bracht ons op 15 juli naar Villefranche de Rouergue. Daar heb ik op het carillon van de Collégiale Notre-Dame een concert gegeven. Op deze dag vond ook de finale van de Soccer Worldcup plaats. Na het concert hebben we gezamenlijk bij een vriend van de familie Birague de voetbalwedstrijd gezien. Omdat Frankrijk heeft gewonnen, ben ik nogmaals de toren op gegaan om de Marseillaise te spelen. Eenmaal weer in Sainte Croix trok Gabriel een fles champagne open om te vieren dat het concert succesvol is verlopen. Van het concert heb ik naderhand een cd gekregen.



Gabriel Birague en Mathieu Daniël Polak
Villefranche de Rouergue

De omgeving van Villefranche de Rouergue is prachtig. In het dorpje Villeneuve maakten we een tussenstop om baguette te kopen. In Villeneuve vindt iedere zondag een markt plaats waar streekproducten verkocht worden. Op 16 juli zijn Ruth en ik weer in de auto gestapt om naar het Oosten van Frankrijk te rijden.

Omdat het volgende concert pas op 20 juli stond gepland moesten we ons een paar dagen zelf vermaken. We besloten om ons een paar dagen te vestigen in Roanne. Dit stadje ligt in de buurt van Charlieu waar het tweede concert gepland stond.

Vanuit Roanne hebben we een excursie gemaakt naar Mâcon, geboorteplaats van de Franse voetballer Griezmann. Het plaatsje viel op door straten met kleurrijke parasols gespannen tussen de daken.

In Vichy zijn we gaan winkelen. We hadden verwacht overal schoonheidsproducten te kunnen vinden waarvan we dan een paar hadden kunnen kopen als cadeaus maar in Vichy, een stad juist om die schoonheidsproducten bekend, troffen we nagenoeg niets op dat gebied aan.

Op 20 juli gaf ik een beiaardconcert in Charlieu. Het was een minicarillon met een omvang van twee octaven zonder pedaal. Je zou verwachten dat het instrumentje licht zou spelen. Het tegenovergestelde was waar. Het speelde loodzwaar en halverwege moest ik vanwege een blaar op mijn rechterpink een pleister omdoen. Op zo'n klein maar taai instrument is maar het beste om eenvoudig repertoire te spelen.

In Charlieu troffen we Jean Bernard Lemoine (JB). Na afloop van het concert is hij met ons meegereden naar Nâves Parmelan alwaar we enkele dagen zouden verblijven. Vlak voor de berg zijn we gestopt en heeft JB door voor ons uit te rijden, ons gegidst naar Naves Parmelan. We verbleven in het hotel Chez Panisset. In dit pension heeft de tijd waarachtig stil gestaan. Het verblijf werd ons aangeboden door de concertorganisatie.

Op 21 juli gaf ik 's avonds een beiaardconcert in Annecy. Ruth en ik zijn vroeg in de ochtend naar Annecy gegaan om voorafgaand aan het concert de stad goed te kunnen bekijken. Het meer van Annecy is bijzonder mooi. Het water is volgens mij ondiep en kristalhelder.



Ruth en Mathieu in Annecy

Jean Bernard Lemoine (JB) vertelde dat Annecy dichtbij Genève (Zwitserland) ligt en mensen die naar het theater willen gaan of willen luisteren naar toporkesten in Genève hun hart op kunnen halen. Het concert in Annecy was net als in Villefranche de Rouergue met publiek in de toren erbij. Dat betekende dat het gedrukte programma niet helemaal gevolgd hoeft te worden. Wel is het belangrijk om tussendoor enthousiast iets te vertellen over de gespeelde muziek. Spontaan liet ik een paar kinderen meespelen bij een paar stukjes.

Dat werd gewaardeerd. Ik hoop dat door mijn presentatie het carillon van Annecy er sponsors bij heeft gekregen.



Concert Couvent de la Visitation - Annecy
met bijdragen van kinderen

Na het concert zijn we met JB naar de top van de berg gereden. Daar kregen wij een diner aangeboden. Op de top van de berg is het een flink stuk kouder dan in Nâves Parmelan. Het restaurant bevond zich op een plateau. In de weiden stonden koeien met bellen om hun nek. JB noemde deze koeien een mobiel carillon.

Op zondag 22 juli werden we door de familie Lemoine uitgenodigd om bij hun te lunchen. Ze hadden een vegetarisch menu voorbereid (Ruth en ik zijn vegetariërs). Onze ervaringen met Fransen zijn heel positief. Het zijn allemaal buitengewoon aardige mensen. Natuurlijk spreken ze liever Frans dan Engels maar dat is voor ons geen probleem. Na de lunch zijn we met JB meegereden naar Lyon.

Op het carillon van het Stadhuis van Lyon (Hôtel de Ville) gaf ik een beiaardconcert zoals je dat alleen in sprookjes voorstelt. Het Stadhuis is een soort paleis en op het binnenplein stonden tientallen blauwe stoelen. Ongetwijfeld zijn er veel bezoekers geweest want een half uur voorafgaand aan het concert stond er al een rij bij de deur. Uiteraard heb ik foto's van het Stadhuis op Facebook gepost en uit de reacties kon ik opmaken dat het een hele eer was om daar te mogen spelen.



Stadhuis van Lyon

De dag erna zijn we met JB meegereden naar Taninges. Daar bevond zich bij de speelcabine van het carillon een tribune. Voorafgaand aan ieder stuk vertelde ik iets over de desbetreffende componist of over het stuk. JB vertaalde mijn Engelse toelichtingen in het Frans. Er zijn veel mensen op het concert afgekomen. Na ieder stuk klonk een enthousiast applaus. In de toren in Taninges is een klein museum ingericht over carillons en harmoniums.



Taninges (Saint Jean Baptiste)
Publiek op de tribune

Op 24 juli namen we afscheid van Jean Bernard Lemoine en zijn in de auto gestapt. Van Nâves Parmelan naar Perpignan was op zich prima te doen op een dag. In de avond heb ik in Perpignan beiaardier Laurent Pie opgebeld en een afspraak gemaakt om op 25 juli in de ochtend alvast het carillon van Perpignan uit te proberen.

Ik heb Laurent en assistente Marie een exemplaar van Viva el Perú gegeven. Viva el Perú is een boek met arrangementen van Peruviaanse muziek. Ik probeer er een traditie van te maken om gastheren en gastvrouwen een boek cadeau te geven als dank voor de uitnodiging. Ik heb ook een boekje meegegeven voor hoofdbeiaardier Elizabeth Vitu. Zij kon er bij het concert niet bijzijn omdat ze zelf in België concerten moest geven. Volgens collega's speelt het carillon van Perpignan zwaar. Ik heb daar geen last van gehad. Ik sloot het concert af met een eigen compositie genaamd Et je Danse. Ik heb het stuk speciaal voor Perpignan gecomponeerd. Door bemiddeling van Elizabeth Vitu wordt deze compositie in het najaar van 2018 uitgegeven bij de 'American Carillon Music Editions' (ACME). Na het concert en de gezamenlijke maaltijd zagen we in het centrum een muziekensemble dat speelde. Ik denk dat het de lokale bevolking was die op de muziek danste. Deze folklore kennen we in Nederland helemaal niet. Ik denk dat het iets typisch Catalaans is want in Barcelona heb ik in 2017 ook een dergelijk volksfeest gezien.



Gezamenlijke maaltijd in Perpignan

Op 26 juli zijn Ruth en ik richting Duitsland gegaan. Perpignan - Wuppertal (Duitsland) waar ik de volgende afspraak had, is te ver rijden

om in een dag te doen. Daarom besloten Ruth en ik in Metz, vlakbij de grens met Luxemburg nog een stop te maken.

Metz is beslist een stad om nog eens naar terug te gaan. Qua luxe doet het denken aan Luxemburg stad en er zijn genoeg bezienswaardigheden om er eens een vakantie aan te besteden.

Voor mijn moeder hebben Ruth en ik een aantal souvenirs uit Frankrijk meegebracht. Het zou leuk zijn als zij de volgende keer meekomt naar Frankrijk.



Metz: Porte des Allemands

Video Danse avec Moi gespeeld in Villefranche de Rouergue: <https://youtu.be/o4Fzh0yaNec>

Video Lieve Maan gespeeld in Villefranche de Rouergue: <https://youtu.be/W7F8Eu-hi34>

Video I feel Pretty gespeeld in Villefranche de Rouergue: <https://youtu.be/hlwvTH-p6mk>